

[Aksel Larsen.]

dette land. Jeg er af den opfattelse, at ikke alene bilindustrien, men formodentlig også andre industrier i Tyskland — der kan også være tale om andre lande — er svært interesseret i at opretholde og helst udvide markedet i Danmark. Hvis vi foretager os noget, som begrænser deres marked i Danmark, kunne det jo tænkes, at de pågældende industrier, der dog repræsenterer ret indflydelsesrige faktorer, kan påvirke deres landes regeringer, så de kan komme til nogen fornuft og lukke adskilligt mere op for danske landbrugsvarer, end de hidtil har gjort, måske også for visse danske industrivarer. Jeg kunne tænke mig, at hvis vi begyndte at føre aktiv handelspolitik, kunne vi opnå bedre vilkår for den danske eksport, og det ville være til gavn for erhvervslivet, for landbruget, for industrien, for landet som helhed. Derfor synes jeg, at man skal gøre noget som det, der er foreslået her. Der kan formodentlig også gøres andet, men hvis jeg skal opfatte det lovforslag, vi her behandler, som tegn på, at regeringen i hvert fald er sindet på denne måde at føre en aktiv handelspolitik, og at regeringen, om det bliver nødvendigt — det er jo ikke sikkert, det bliver nødvendigt — vil anvende loven for at tjene denne hensigt, kan jeg tilsige ikke blot en velvillig behandling af lovforslaget, men kan også sige, at vi meget gerne vil stemme for det.

Det ærede medlem hr. Harald Nielsen har beklaget sig over, at der mangler oplysninger. Det er noget, man med føje kan beklage sig over i mangfoldige tilfælde, når denne regering kommer med lovforslag, i øvrigt også når andre regeringer kommer med lovforslag. Jeg tillader mig at sige generelt, at jeg tror, at udvalgsarbejdet her i tinget ikke går så godt, som det kunne gøre, fordi man i væsentlig grad er henvist til at skaffe sig oplysninger om de lovforslag, der behandles, og om deres virkninger ved under udvalgsbehandlingen at stille spørgsmål til ministrene, og for at stille de rigtige spørgsmål skal man jo kende en hel del til sagen. Det ville i mangfoldige tilfælde være bedre, hvis man fik en virkelig afrundet og saglig redegørelse, måske af mere omfattende karakter, end den kan gives her i tinget. Alligevel kunne der godt gives flere oplysninger i tinget. Men i et tilfælde

som med det lovforslag, vi her behandler, er jeg af den opfattelse, at de yderligere oplysninger, der kan være brug for, ud over hvad den højtærede minister har sagt, og ud over hvad der står i lovforslagets bemærkninger, absolut bedst kan gives i et folketingsudvalg.

Rimstad: Det er rigtigt, hvad ordføreren for venstre, det ærede medlem hr. Harald Nielsen, generelt sagde om de lovforslag, der lægges på folketingets bord, at de ofte er så spagfærdigt fremsat, at udvalgsmedlemmerne må begynde med at stille snesevis af spørgsmål for at få overblik over dem. Måske kan medlemmerne her i salen så forestille sig de følelser, hvormed man, når man ikke kan deltage i udvalgsarbejdet, således som det er tilfældet for vort partis vedkommende, modtager et af disse alt for summarisk fremsatte lovforslag til gennemgang og stillingtagen. De bemærkninger, jeg kan komme med om dette lovforslag, kan da også kun være af rent principiel art.

Ved fremsættelsen af lovforslaget sagde den højtærede finansminister, at det her drejer sig om to forskellige ting, nemlig dels en bemyndigelse til regeringen til midlertidigt at kunne forhøje visse toldsats, dels indførelse af den i den dansk toldadministration nye og hidtil ukendte ordning med en legal tarif og en brugstarif.

Det drejer sig altså om to nye elementer; det er vist det udtryk, den højtærede finansminister har anvendt. Det er noget nyt, at man vil arbejde med to tariffer for den samme vare, men det er også nyt, at der gives bemyndigelser til regeringen til at arbejde med varierende toldsats. Vi er principielt imod disse vidtgående bemyndigelser, der gang på gang ønskes af regeringen. Den ene dag er det den højtærede boligminister, der skal have ekstraordinære bemyndigelser, den næste dag er det den højtærede justitsminister, og den tredje dag er det måske trafikministeren, men næsten hver gang det drejer sig om et lovforslag fra den højtærede finansminister, er der krav om bemyndigelser, således som det også er tilfældet her.

Imidlertid må det vist siges, at hvis der er et tilfælde, hvor en bemyndigelse kan være på sin plads, så er det nok her i forbindelse med de løbende, vanskelige told-